

TSN OP DUURZAME ZORGREIS VAN VONKJES NAAR VUUR

Eind maart zijn we gestart met de pilotfase van het project 'Van vonkjes naar vuur', ook wel TSN op duurzame zorgreis genoemd. Meike Megens en Agaath van Heukelen, teamleiders Regie en Ondersteuning, hebben in samenwerking met Simone Masselink en Sanne van Diermen (afdeling Leren & Ontwikkelen) dit mooie project opgezet.

Na een geslaagde pilotfase, zijn we in april officieel van start gegaan. Met dit project willen we binnen de wijkverpleging de gesprekken op thema's als passende zorg, samenwerking, inzet informele zorg, juiste zorg en zorgtechnologie op de juiste plek stimuleren. Het doel is om het bewustzijn te vergroten en gesprekken over deze belangrijke onderwerpen in gang te zetten én op gang te houden. Sanne begint: "Alle wijkteams krijgen een tweetal kennissessies van drie uur aangeboden. De eerste sessies hebben al plaatsgevonden, in het najaar staan de tweede sessies op de planning. Met behulp van de door ons ontwikkelde poster en aan de hand van cliëntgerichte casuïstiek willen we tijdens de sessies het gesprek over de verschillende onderwerpen op gang brengen. Wat speelt er binnen de teams? Waar heb ik zelf invloed op? Waar hebben we als team invloed op? Allemaal vragen die we in de sessies naar voren halen."

IZA subsidie

Simone: "Eén van de aanleidingen

om te starten met dit project was een mooie subsidieaanvraag die we toegekend kregen van IZA. Daar waren we heel erg blij mee en trots op. Daarnaast kregen onze collega's de mogelijkheid om de theatervoorstelling 'Mag ik je kussen?' te bezoeken. Een toepasselijke en drukbezochte voorstelling over de zorg van morgen en de zorgen die daarover zijn. Na afloop kreeg iedereen de kans om met elkaar in gesprek te gaan. Wat hebben we zojuist gezien? En wat doet dit met ons, hoe gaan wij hier mee om? Er komt in de huidige tijd veel op zorgmedewerkers af. Die discussie is iets wat wij heel graag wilden aanwakkeren. Een mooie kick-off van ons project. Na de voorstelling hebben we met zijn vieren concrete plannen gemaakt met in ons achterhoofd; hoe krijgen wij het vuur bij onze collega's aangewakkerd?"

Kennissessies

Sanne: "In de eerste bijeenkomst wordt de door ons ontwikkelde poster besproken. Hierin brengen we de hele cliëntreis in beeld. Welke stappen zijn

SIMONE

er allemaal? Van voordat de cliënt bij ons in zorg komt tot dat de cliënt weer uit zorg gaat. Het doel is om het gesprek dat bij het theater na afloop werd gevoerd, in deze sessie weer op te volgen. In de tweede sessie kiest elk team één of meerdere onderwerpen vanuit de eerste sessie die nog uitgebreider besproken worden. De teamleiders leiden de gesprekken van hun eigen team." Simone: "Om die gesprekken zo goed mogelijk te laten verlopen, is er een gespreksformat ontwikkeld. Hier nemen we stap voor stap de teams

MEIKE

in mee. Hoe voer je dit gesprek? En hoe kom je tot een concreet plan van aanpak of product waar je vervolgens gebruik van kan maken? Een voorbeeld om tot het leerdoel te komen is het werken met 'geeltjes' (post-it). Iedereen schrijft afzonderlijk in stilte op waar hij of zij tegenaan loopt of waar ze het graag over willen hebben die dag. Eén iemand clustert alles en dan plakken we het op de muur. Hierdoor ontstaat er een bepaalde route op de muur. Met de focus op wat kunnen we zelf als team oppakken? Pas als we er met het team niet uitkomen en het iets is waar iedereen tegenaan loopt, nemen we contact op met een andere afdeling. Als een bepaald protocol bijvoorbeeld herzien moet worden, kunnen we dat doorgeven. Op die manier komen we tot concrete stappen."

Positieve reacties

Veel teams hebben de eerste sessie gehad. Vanuit de praktijk horen Agaath en Meike veel enthousiaste en positieve verhalen. Zij zien ook dat het project positief bijdraagt. Meike: "Het is mooi dat we op deze manier iedereen de mogelijkheid geven om met input te komen. Het zijn momenten waarop je echt de diepte in gaat met je team. Fijn dat we daar tijd voor kunnen reserveren, iets wat in de huidige tijd niet vanzelfsprekend, maar wel erg belangrijk is."

Agaath: "Het is echt één van de leukste dingen die ik voor mijn werk mag doen. Je leert iedereen goed kennen en komt op deze manier nog dichterbij de teams. Het is mooi om te zien dat de collega's heel vrij over hun vak

vertellen en dat zij invloed hebben op de gespreksinhoud. Het maakt ook wat los. Iedereen werkt binnen de teams heel solistisch. Op hun route maken ze allemaal verschillende dingen mee, die op deze momenten verder bespreekbaar gemaakt worden. Wat voor de één heel vanzelfsprekend en normaal is, daar kan de ander van wakker liggen."

Meike haakt in: "En als iemand ergens wakker van ligt, dan is het van belang om dat te bespreken. Hoe gaan je collega's hiermee om? Als iemand stress ervaart kan dat ook weer invloed hebben op het verzuim bijvoorbeeld. We moeten zorgvuldig met onze medewerkers omgaan. Daarnaast is er tijdens de sessies ook de mogelijkheid om strategische keuzes vanuit de organisatie verder toe te lichten.

Je kweekt op deze manier meer begrip van beide kanten."

Mooie samenwerking

Om dit project in goede banen te leiden is een goede samenwerking essentieel. Agaath: "De samenwerking tussen Simone, Sanne, Meike en mij was heel goed. We hebben intensief samengewerkt en het echt als team met elkaar opgezet. De basis staat er nu en als ieder team de twee sessies heeft afgerond gaan we evalueren. Het doel is om dit ook in ieder geval volgend jaar weer aan te bieden aan de teams. Het is belangrijk om de teams deze twee momenten per jaar te bieden waarin ze echt de diepte in gaan met elkaar. Een geslaagde eerste periode van vonkjes naar vuur kunnen we wel stellen", sluit Agaath enthousiast af. ●

Angela Vos over haar ervaringen

Angela Vos (regisserend wijkverpleegkundige in team Pekela 2) nam met haar team deel aan 'Van vonkjes naar vuur'. Het team hield er een positieve ervaring aan over. Angela vertelt: "Bij een 'verplichte' bijeenkomst die een aantal uren duurt wordt al snel onbewust een 'saai' imago gecreëerd. Het is leuk om dan achteraf van iedereen te horen dat de verwachtingen die vooraf geschetst zijn totaal anders en waardevol uitpakken."

"We hebben als team uitgebreid gesproken over de verschillen in de ZVW en WLZ, hoewel deze termen moeizaam blijven hangen, konden de collega's gezamenlijk toch een inschatting maken op basis van cliëntsituaties en de zorg die momenteel geleverd wordt, onder welk van deze financieringsstromen onze eigen cliënten vallen. Leuk om te zien dat zij door een andere bril, toch dezelfde conclusies kunnen trekken als een RVW. Daarnaast was zelfredzaamheid een uitgebreid besproken punt. Iets wat vanuit andere afdeling snel onze kant op kwam 'wil jij even kijken wat daar nodig is?' Dit hebben we inmiddels omgezet naar een eigen initiatief van de collega's. Zij weten welke hulpmiddelen er op de markt zijn en informeren en instrueren de cliënt zelfstandig over de mogelijkheden. Het laatste punt dat bij ons is blijven hangen is het stellen van grenzen. Ook hierbij zagen we vaak dat moeilijke gesprekken of het aanspreken van cliënten op gedrag werd doorgeschoven richting RMV. Momenteel lukt het eenieder om aan te geven wat de werkwijze is binnen ons team en dus nog belangrijker waar de grenzen liggen. De bijeenkomst heeft ons met de neuzen dezelfde richting opgezet, wat duidelijkheid biedt richting je cliënten en een fijne teamsfeer creëert!"